

til at give dem mindre Dyrtidstillæg, end de har ønsket, kan erstatte det manglende med et Haansord, og det var den Erstatning, det ærede Medlem bød dem ved at udslynge Paastanden om deres manglende Opdragelse. De Forhold, jeg har beskæftiget mig med vedrørende Dyrtiden, og som har givet mig ret god Indsigt i de forskellige Erhvervs og Samfundsklassers økonomiske Stilling, har gjort mig det klart, at de med de faste Indtægter i disse Tider har været dem, der vanskeligst har kunnet bære Tidens Byrder. Derfor har jeg været af den Opfattelse, at Staten overfor disse Folk burde stille sig saa imødekommende, som hele Samfundets Tarv gjorde det muligt, og derfor har jeg stillet mig ved Siden af alle mine Kolleger i Bestræbelserne herfor.

Der er i mange Kredse en manglende Forstaaelse af, hvad den faste Pengeindtægt betyder i Forhold til andre Indtægter, der oppebæres i baade Penge og Naturalier. Hvis man ikke bestræber sig for at give Befolkningen denne manglende Forstaaelse, vil der blive gjort Uret mod Tjenestemændene, navnlig i disse Tider. Derfor har jeg betragtet det som min Opgave at bidrage til at faa denne Forstaaelse tilvejebragt, og paa et Tidspunkt, da det ærede Medlem havde vendt sin Spot mod Tjenestemændene, og efter at disse havde fundet det rigtigt at tage den kollektive Opsigelse tilbage, fandt jeg det rigtigt at karakterisere min Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelse, idet jeg ved Slutningen af mine Bemærkninger tilføjede, at jeg følte mig overbevist om, at det af Begivenhederne vilde fremgaa, at Tjenestemændenes Holdning havde til Hensigt at understrege Alvoren i deres Stilling, men ikke at fremsætte nogen Trusel imod Samfundet, hvilket vilde have været uforsvarligt. Saaledes og ikke anderledes har min Stilling til hele dette Spørgsmaal været.

Inden jeg gaar over til Hovedemnet for de Bemærkninger, jeg har at fremsætte i Dag, skal jeg besvare enkelte andre Spørgsmaal, der er rettede til mig. Jeg beder ærede Medlemmer, som har stillet dem, om at tilgive mig, hvis jeg kun gør det kort. De vil sikkert erkende, at der foreligger vigtigere Spørgsmaal for mig i Dag. Heller ikke vil jeg være i Stand til at besvare alle. Hvis det kræves, vil maaske denne Forhandlings Fortsættelse kunne give mig Lejlighed dertil, men i alt Fald skal de Herrer paa anden Maade faa det Svar, de har Krav paa.

Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) omtalte Spørgsmaalet om Enkernes Stilling ifølge Enkeloven i disse Dyrtider, nævnedes et grelt Eksempel paa, hvorledes den faste Indtægtsgrænse havde medført, at en Enke ingen Understøttelse havde faaet, og appellerede til min Forgænger i Indenrigsministeriet med Hensyn til Lovens Forudsætning. Ligesom det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) svarede ham, at Lovens Forudsætninger sikkert ikke var at frembringe saadanne Forhold, kan jeg svare det ærede Medlem, at saaledes som Loven er formet, vil den sikkert heller ikke behøve at føre til de Resultater, han skildrede. En af de Embedsmænd i Ministeriet, som har med disse Sager at gøre, har gjort mig bekendt med, at han, som er Revisor ved Københavns Enkebørns-sager, har set, at det i saadanne Grænsetilfælde for en human Administration er meget nemt at komme over de urimeligste Tilfælde ved at fradrage i den paagældendes Aarsindtægt formodede Udgifter til særligt Slid paa Tøj i Anledning af Enkens Virksomhed, Sporvognspenge, Ekstraudgifter til Børns Pasning under Moderens Arbejde og saa fremdeles. I det fremdragne Tilfælde kunde sikkert en saadan Fortolkning af Loven have ført til et bedre Resultat.

Spørgsmaalet om Forhøjelse af Grænserne af Understøttelserne er ogsaa behandlet af andre. Jeg skal nævne, at Dansk Kvindesamfund og Danske Kvinders Nationalraad har anmodet herom. Ministeriet har ladet Anmodningen behandle dels i Købstadforeningen, dels i Sogneraadforeningerne og dels i Amterne, og de fleste Steder anbefaler man en Forhøjelse. Andre Steder peger man paa, at Dyrtidsloven udtrykkelig hjemler en Forøgelse af den givne Understøttelse. Hvorvidt det vil være rigtigt at gaa til en midlertidig Revision, saaledes som f. Eks. Sogneraadforeningerne anbefaler det, maa jeg forbeholde mig Afgørelsen af til senere.

Det ærede Medlem fra Vejle (Jacobsen) har rejst Spørgsmaalet om Sygekassernes Udgifter til Medlemmers Ophold paa et Rekonvalescenthjem og fremhævet det ønskelige i, at Oprettelsen af saadanne Rekonvalescenthjem bliver fremmet. Forholdet er, at Indenrigsministeriet gaar ind paa, at Udgifterne til Medlemmers Ophold paa Rekonvalescenthjem medtages ved Beregningen af Statstilskuddet til den paagældende Sygekasse, saafremt Opholdet paa Hjemmet er afsluttende Led i en Kur